ननुभगवतोऽतिसुलभत्वदर्शनान्मोक्षस्यचातिदुर्लभत्वादियमतिस्तुतिरेवेत्याशंक्याह हेराजन् भवतांपांडवानांयदूनांचपतिः पालकःगुरुःउपदेष्टा देवमुपास्यः प्रियः सुहृत् कुलस्यपतिः नियंता किंबहुना क्वचकदाचित्दौत्यादिषु वःपांडवानांकिंकरोऽपिआज्ञानुवर्ती अस्तुनामैवंतथाऽप्यन्येषां नित्यंभजतामपिमुक्तिददाति नतुकदाचिदपिसप्रेमभक्तियोगम् ॥ १९ ॥ वर्णितमृषभावतारंनमस्करोति नित्यमनुभूतंयन्निजंरूपंसएवलाभः तेननिवृत्तातृष्णायस्यसः अतद्वचनयादेहाद्यर्थमनोरथेन श्रेयसिविषयेचिरंसुप्ताबुद्धिर्यस्यतस्यजनस्य करुणयानिर्भयमात्मस्वरूपंयआख्यातवा

राजन्पतिर्गुरुरलंभवतांयदूनांदैवंप्रियःकुलपतिःक्वचकिंकरोवः ॥ अस्त्वेवमंगभगवान्भजतांमुकुंदोमुक्तिं ददातिकर्हिचिस्मनभक्तियोगम् ॥ १९ ॥ नित्यानुभूतनिजलाभनिवृत्ततृष्णः श्रेयस्यतद्रचनयाचिरसुप्तबुद्धेः ॥ लोकस्ययःकरुणयाभयमात्मलोकमाख्यान्नमोभगवतेऋषभायतस्मै ॥ २० ॥ इतिश्रीभागवतेम० पं० ऋषभदेवानुचरितेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ श्रीशुकउवाच भरतस्तुमहाभागवतोयदाभगवताऽवनितलपरिपालनायसंचिंतितःतदनुशासनपरःपंचजनींविश्वरूपदुहितरमुपयेमे ॥ १ ॥ तस्यामुहवा आत्मजान्कार्त्स्न्येनानुरूपानात्मनःपंचजनयामासभूतादिरिवभूतसूक्ष्माणि ॥ २ ॥ सुमतिंराष्ट्रभृतंसुदर्शनमावरणंधूम्रकेतुमिति ॥ अजनाभंनामैतद्वर्षंभारतमितियतआरभ्यव्यपदिशंति ॥ ३ ॥ सबहुविन्महीपतिःपितृपितामहवदुरुवत्सलतयास्वेस्वेकर्मणिवर्तमानाःप्रजाःस्वधर्ममनुवर्तमानःपर्यपालयत् ॥ ४ ॥

नूतस्मैनमः ॥ २० ॥ इतिपंचमस्कंधेटीकायांषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अध्यायानांत्रयेणैवमृषभाख्यानमीरितम् अष्टभिर्भरताख्यानमतःप्रस्तूयतेऽमृतम् ॥ १ ॥ सप्तमेभरतोराज्येचिरंयज्ञैर्हरिंयजन् आरब्धकर्मनिर्वाणेहरिक्षेत्रेऽभजद्धरिम् ॥ २ ॥ संचितितः संकल्पेनैवराज्यादौनियुक्तः ॥ १ ॥ आत्मनोऽनुरूपान् भूतादिरहंकारइव भूतसूक्ष्माणीति संततिवद्धौदृष्टांतः ॥ २ ॥ भारतमितिस्वनाम्नाख्यापकत्वेनधर्माद्यतिशयःसूचितः ॥ ३ ॥ बहुवित्सर्वज्ञः ॥ ४ ॥